

Het land van herkomst is België.

Ook in België is de populatie klein. In de jaren 2000 tot 2010 zijn gemiddeld 60 honden per jaar ingeschreven in het Belgische hondenstamboek. Dit cijfer betreft wederom een totaal aan inschrijvingen van de 3 rassen tezamen. De populatie is minder klein dan in Nederland, wat te verwachten is, sinds België het land van herkomst voor deze 3 rassen is. Echter ook in België is de populatie aanzienlijk klein te noemen.

In Finland hebben we ook naar de populatie gekeken. Gemiddeld genomen zijn daar de afgelopen 5 jaar 131 honden per jaar ingeschreven in het Finse hondenstamboek. Dit betreft wederom het aantal inschrijvingen per jaar van de 3 rassen tezamen.

❖ **Gezondheidsproblemen binnen de rassen.**

Gezondheidsproblemen: SM/CM, Oogafwijkingen, Patella Luxatie, knikstaarten, webbed feet.

De rassen Belgisch- en Brussels Griffonnetje en Petit Brabançon vertonen een erg lage genetische diversiteit. De ingeteelde dieren hebben een hoge inteeltgraad (7-9%), maar minder dan de helft van de dieren wordt herkend als ingeteeld. Dit heeft te maken met de matig diepe pedigrees (Complete Generation Equivalent van 4.55). De effectieve populatiegrootte is laag (33) indien geschat op basis van inteelttoename, maar komt hoger uit indien gekeken wordt naar de variatie in familie grootte (<50). De inteelttoename per jaar ligt boven de kritieke grens van 1%. Zelfs als de varianten tezamen worden genomen blijft de inteelttoename hoog en de effectieve populatiegrootte te laag (zie hiervoor tevens bijlage 2)

❖ **Waarom een outcross noodzakelijk/wenselijk is.**

Het is van groot belang voor het voortbestaan van deze hele kleine rassen dat de mogelijkheid tot het kruisen van de 3 rassen wordt verlengd. De genenpool in Nederland, maar zelfs wereldwijd is zeer klein en zonder de voorgestelde kruisingen in het plan van aanpak zou het vrijwel onmogelijk zijn deze rassen te fokken en zijn de rassen ten dode opgeschreven. U zult in uw stamboek zien dat er in Nederland de laatste vijf jaar zeer weinig pups geboren zijn en dat er weinig fokdieren en fokkers in Nederland zijn, zie hiervoor bijlage 1 inschrijvingen NSHB (2009: 17 inschrijvingen, 2010: 9 inschrijvingen, 2011: 8 inschrijvingen, 2012: 23 inschrijvingen, 2013: 26 inschrijvingen).

De Pekingees- en Dwergspanielclub is van mening dat je eigenlijk niet meer kunt spreken van outcross-situatie, wanneer de rassen onderling gekruist worden. Dit omdat deze rassen al jaren onderling gekruist worden. In iedere stamboom van zowel de Griffon bruxellois, de Griffon belge en de Petit Brabançon, zitten de 3 rassen zo verweven dat er inmiddels sprake is van één rassespecifieke genenpool, die overigens dan nog steeds erg klein is om een gezond voortbestaan van deze drie rassen voor de nabije toekomst te kunnen garanderen. Verder gaat het niet alleen om het behoud van deze rassen, maar ook om een aanvaardbare gezondheid. Binnen de rassen komt SM/CM voor, wat een ernstige afwijking is, waar hard aan moet worden gewerkt om dit terug te dringen.

Bijkomende factor is dat in het buitenland nog te weinig aan de gezondheid van de rassen wordt gewerkt. Zeker als het gaat om SM/CM. In Nederland wordt door de fokkers hard gewerkt om met gezonde dieren te fokken en worden ouderdieren dus onderworpen aan een MRI-scan t.b.v. SM/CM. Het blijkt in de praktijk echter al erg lastig om in het buitenland geteste en gezonde reuen te vinden van één van de drie rassen. Als je een geteste reu moet zoeken die ook nog eens specifiek van 1 van de 3 rassen moet zijn dan wordt het bijna een onmogelijk zoekplaatje.

Om de gezondheid en het behoud van de Griffon bruxellois, Griffon belge en de Petit Brabançon te waarborgen zien we de voorgestelde kruisingen in dit plan van aanpak dan ook als onmisbaar. Vachtsoort en vachtkleur vinden we van ondergeschikt belang, aan de gezondheid en de grote van de genenpool, die verloren zou gaan zonder dit plan van aanpak. Terug gaan naar de tijd van vóór het huidige convenant en het toekomstige plan van aanpak zou een onverstandig en onverantwoord besluit zijn.

❖ **Inspanningen aangeven die al door de rasvereniging zijn ondernomen om de problemen te ondervangen**

De Rasvereniging heeft een gedegen Verenigingsfokreglement voor de rassen (zie meegestuurde VFR als bijlage). In de laatste vijf jaar hebben we hard gewerkt aan de gezondheid van de Griffons en Brabançons, echter heeft dit tot gevolg dat de fokkers nog selectiever moeten zijn in de combinaties die ze maken. De fokkers testen hun fokdieren op Chiari en Syringomyelia, doen (jaarlijks) een ECVO oogtest, een patella luxatie onderzoek en fokken niet met dieren met een knikstaart of webbedfeet. Daarnaast is het gezien de kleine genenpool ook nog een uitdaging om een combinatie met een laag inteeltcoëfficiënt te vinden.

Om de populatie van deze 3 rassen op peil te houden/te vergroten is er de afgelopen jaren tussen de Pekingees- en Dwergspanielclub (+ De Club van Kleine Griffons en Brabantertjes) en de Raad van Beheer een convenant geweest die het mogelijk maakte om deze 3 rassen onderling te kruisen, wat van levensbelang is geweest voor het voortbestaan van deze 3 rassen.

De vraag naar pupjes van de 3 rassen is groter dan het aanbod. De fokkers die op dit moment pupjes met stamboom fokken moeten vaak mensen teleurstellen. Er zijn in Nederland een aantal "fokbedrijven" die deze rassen zonder stamboom fokken en adverteren via Marktplaats.

De mogelijkheid om de rassen onderling te kruisen is dus echt nodig om de rassen (met stamboom) in Nederland te kunnen blijven gezonder te maken en te behoeden voor uitsterven.

❖ **Regels voor reu en teef om inteelt en verwantschap te beperken:**

- Dekreu mag onbeperkt worden ingezet;
- Dezelfde oudercombinaties zijn maximaal 2 maal toegestaan;
- Maximaal aantal nesten per teef is 5;
- Maximale verwantschap tussen de fokdieren: Een teef mag niet worden gedekt door haar grootvader, haar vader, haar broer, haar zoon of haar kleinzoon.
- Er zijn geen beperkingen voor gebruik van volgende generaties.

❖ **Gezondheidsonderzoeken voor populatie en voor de in te kruisen dieren**

In het kader van de preventie van erfelijke afwijkingen de ouderdieren vóór de dekking onderzocht worden op:

- **Oogafwijkingen middels ECVO-oogonderzoek.**
Het onderzoeksresultaat heeft tot en met de leeftijd van 7 jaar een geldigheidsduur van 12 maanden. Onderzoek op of na de leeftijd van 8 jaar heeft een definitief karakter.
- **Patella Luxatie**
Fokdieren moeten vóór de dekking worden onderzocht op Patella Luxatie. De knietest is éénmalig en wordt uitgevoerd op een leeftijd van minimaal 12 maanden door een zelfgekozen dierenarts. Er worden geen consequenties aan de uitslagen verbonden, de PL-test wordt gedaan ter inventarisatie. Alle uitslagen dienen opgestuurd te worden naar het secretariaat om genoemde inventarisatie mogelijk te maken.

- **Syringomyelia**

Elk potentieel fokdier moet gecontroleerd worden op CM/SM door middel van een MRI (Magnetic Resonance Imaging) scan. Het onderzoek vindt conform het volgende schema plaats.

- a. Voor de eerste dekking moet het (toekomstig) fokdier een MRI scan ondergaan:
- b. De eerste MRI scan kan worden uitgevoerd nadat de hond de leeftijd van 12 maanden heeft bereikt;
- c. Indien voor de leeftijd van 3 jaar een MRI scan is uitgevoerd, dan is bij inzet van het fokdier op een leeftijd 3 jaar en ouder, weer een MRI scan verplicht.
- d. Indien voor de leeftijd van 5 jaar een MRI scan is uitgevoerd, dan is bij inzet van het fokdier op een leeftijd ouder dan 5 jaar, weer een MRI scan verplicht.
- e. Indien een hond in een bepaalde leeftijdsklasse (1-3 jaar, 3 tot 5 jaar of 5 jaar en ouder) niet ingezet wordt voor de fokkerij dan hoeft er geen MRI in die leeftijdsklasse gedaan te worden.
- f. De MRI uitslagen moeten gelezen worden conform het BVA-protocol, en er mag enkel gefokt worden conform het BVA protocol .

- **webbed feet en knikstaart**

Fokkers moeten tegelijk met de dekaangifte aantonen dat beide fokdieren vrij zijn van zowel webbed feet als knikstaarten, d.m.v. een door een dierenarts getekende verklaring.(*)

4.3. Aandoeningen met honden die lijden aan een of meer van onderstaande aandoeningen mag niet worden gefokt.

- Epilepsie
- PRA
- Cataract
- Syringomyelia (alleen de combinaties mogelijk via BVA-protocol art. 4.2)
- Webbedfeet (*)
- Knikstaart (*)

Bovenstaande lijst van aandoeningen waarmee niet gefokt mag worden is gelijk aan het huidige VFR voor de betreffende rassen.

() Omdat de fokbasis van de 3 rassen al erg smal is, is het bestuur van de Pekingees- en Dwergspanielclub van mening dat het een goed idee is om uit het lijstje van aandoeningen waar niet mee gefokt mag worden de aandoeningen webbedfeet en knikstaart te schrappen. Dit omdat selectie op deze aandoeningen de fokbasis verkleint, terwijl naar alle waarschijnlijkheid de aandoeningen geen verdere gezondheidsproblemen met zich meebrengen. Wij zullen deze wijziging bespreken met de fokkers en deze voorstellen op de eerst volgende ALV van onze vereniging.*

❖ **Methode van inkruising**

Deze 3 rassen moeten onderling gekruist kunnen worden, waarbij elke combinatie tussen de 3 rassen mogelijk moet zijn (zowel voor de reu als de teef).

Dit betekent dat de volgende kruisingen mogelijk moeten zijn en in het NHSB ingeschreven moeten worden:

- Petit Brabançon x Griffon belge
- Petit Brabançon x Griffon bruxellois
- Griffon belge x Griffon bruxellois

Ook nakomelingen van bovengenoemde kruisingen mogen wederom gekruist worden.

De Griffon bruxellois, de Griffon belge en de Petit Brabançon zijn zo nauw verwant dat de gehele rasstandaarden aan elkaar gelijk zijn, m.u.v. de haarvariëteit/kleur. Deze 3 rassen worden al jaren lang onderling gekruist, zowel in Nederland als in het buitenland. Door de jarenlange onderlinge kruisingen, mogelijk gemaakt door het vorige convenant tussen de Pekingees- en Dwergspanielclub en de Raad van Beheer, is er in onze ogen geen sprake meer van een outcross-situatie. De genen van de drie rassen zijn al zoveel gelijk aan elkaar dat het eigenlijk gezien kan worden als één ras met verschillende haarvariëteit/kleur. De 3 rassen zijn inmiddels zo met elkaar verweven dat er sprake is van één rasspecifieke genenpool, die zelfs dan nog steeds erg klein is om een gezond voortbestaan van deze drie rassen voor de nabije toekomst te kunnen garanderen.

Om gezonde combinaties te kunnen maken, betreffen op dit moment bijna alle huidige gemaakte combinaties één van bovengenoemde kruisingen. Om deze rassen op een gezonde en verantwoorde wijze te kunnen fokken zijn bovenstaande kruisingen dus eerder regel dan uitzondering en uitermate noodzakelijk.

De Pekingees- en Dwergspanielclub is van mening dat er ook zeker geen verdere restricties moeten komen op het kruisen van nakomelingen van een kruising. Ook nakomelingen van een kruising moeten wederom gekruist kunnen worden om de gezondheid te kunnen waarborgen en de rassen voor uitsterven te behoeden. De populatie van de 3 rassen zijn afzonderlijk veel te klein om dergelijke restricties op te leggen. Ook omwille van de gezondheid van de 3 rassen is dit absoluut geen optie.

Verder zijn wij van mening dat er in het geval van deze 3 rassen van de mogelijkheid van artikel III.7 punt 4 van het KR gebruik moet worden gemaakt en kruisingen van deze rassen gewoon ingeschreven moeten worden in het NHSB (niet in bijlage G-0). Deze rassen worden volgens het vorige/huidige convenant(en) al jaren gekruist en nakomelingen zijn, jaar in jaar uit, altijd nog ingeschreven in het NHSB. Om de gezondheid te waarborgen zijn de voorgestelde kruisingen geen uitzondering, maar is bijna iedere combinatie die gemaakt wordt een kruising. Verder zijn deze 3 rassen zo aan elkaar verwant en zijn de rasstandaarden identiek (FCI gebruikt een gezamenlijk document voor de rasstandaard, zie bijlage 7), m.u.v. de vacht. Door de jarenlang gemaakte kruisingen er eigenlijk sprake van één ras/één genenpool en verschillen ze alleen maar o.b.v. vacht.

Door deze jarenlange kruisingen zit in 1 stamboom van bijv. een Griffon Belge, de andere 2 rassen zo verweven dat wanneer je een combinatie Griffon Belge x Griffon Belge zou maken, de nakomelingen zowel Griffon belge, als Griffon bruxellois en/of Petit Brabançon kunnen zijn.

Omdat deze rassen en rasstandaarden indentiek zijn, deze rassen al jaren lang gekruist worden, deze kruisingen al jaren lang in het NHSB worden ingeschreven (niet in bijlage G-0) en gemaakte kruisingen geen uitzondering zijn maar regel, vindt de Pekingees- en Dwergspanielclub het ook niet meer dan logisch dat nakomelingen van gemaakte kruisingen ingeschreven worden in het NHSB en niet in bijlage G-0.

❖ **Waarom gekozen voor deze variëteitskruisingen?**

De Petit Brabançon, de Griffon belge en de Griffon bruxellois hebben wel ieder hun eigen FCI nummer, maar in feite is het één ras met verschillende haarvariëteit/kleur. Ook de rasstandaard verschilt alleen maar op het punt van de haarvariëteit/kleur.

Deze 3 rassen worden al jaren lang onderling gekruist, zowel in Nederland als in het buitenland. Door de jarenlange onderlinge kruisingen, mogelijk gemaakt door het vorige convenant tussen de Pekingees- en Dwergspanielclub en de Raad van Beheer, is er in onze ogen geen sprake meer van een outcross-situatie. De genen van de drie rassen zijn al zoveel gelijk aan elkaar dat het eigenlijk gezien kan worden als één ras met verschillende haarvariëteit/kleur.

❖ **Beschrijven van de verantwoordelijke personen en hun taken:**

Raad van Beheer: Inschrijven van bovengenoemde combinaties in het NHSB
Rasvereniging: Monitoren van de combinaties en de gezondheid van de 3 rassen;
Fokker: Door middel van de toegestane kruisingen de genetische diversiteit zo breed mogelijk te houden. Werken aan gezondheidsproblemen van de 3 rassen.

❖ **Bepalen van variëteit nakomelingen**

De nakomelingen van kruisingen krijgen standaard dezelfde variëteit/ras als de moeder. Bij de nestcontrole kan de variëteit/ras op verzoek en verantwoordelijkheid van de fokker desgewenst gewijzigd worden.

Indien op een later tijdstip een wijziging in variëteit/ras plaats moet vinden dan is artikel III.30 van het KR van toepassing.

❖ **Selectie op de Bijlage honden, gezondheidsonderzoeken, termijn van aankeuring, belanghebbenden, etc**

Niet van toepassing.

Nakomelingen die worden ingezet voor de fokkerij moeten voldoen aan de in het VFR gestelde eisen, controle wordt verricht door de rasvereniging.

❖ **Administratie richting bureau duidelijk verwoorden met termijnen**

Voorafgaand aan de dekking moet er voor kruisingen die in dit plan van aanpak zijn vastgelegd toestemming worden gevraagd bij de rasvereniging.

De rasvereniging heeft hiervoor een verklaring opgesteld die door de fokkers kan worden aangevraagd (zie bijlage 5 en 6). In deze verklaring staat dat een bepaalde combinatie voldoet aan het bepaalde in het 'plan van aanpak m.b.t. kruisingen tussen de Petit Brabançon, de Griffon belge en de Griffon bruxellois', dat is vastgesteld door Pekingees- en Dwergspanielclub en de Raad van Beheer.

Controle of de gemaakte kruising volgens de regels van het voorgestelde plan van aanpak is dus voor rekening van de rasvereniging.

De verklaring wordt door de rasvereniging afgegeven onafhankelijk van het feit of de fokker wel of niet lid is van de rasvereniging.

Fokker dient bij het versturen van de dekaangifte naar de Raad van Beheer, tevens de bovengenoemde verklaring mee te sturen.

Tijdens de nestaangifte krijgen de pupjes al een variëteit toegekend, namelijk dezelfde variëteit/ras als de moeder.

Als de Chipper van de Raad van Beheer komt om het nest te chippen kan de variëteit/ras desgewenst op verzoek en verantwoording van de fokker gewijzigd worden.

❖ **Geldigheidsduur van dit plan van aanpak**

De Pekingees- en Dwergspanielclub stelt voor om gezien de situatie m.b.t. de genenpool en de gezondheid van de rassen voor een lange geldigheidsduur van dit plan van aanpak te kiezen, namelijk een periode van 20 jaar.

Iedere 3 jaar zal door de rasvereniging een evaluatie gehouden, waarbij naar de volgende doelstellingen wordt gekeken:

- Verbeteren van de gezondheid van de rassen Petit Brabançon, Griffon belge en Griffon bruxellois;
- Vergroten van de populatie van de rassen Petit Brabançon, Griffon belge en Griffon bruxellois;
- Vergroten van de genenpool van de rassen Petit Brabançon, Griffon belge en Griffon bruxellois;